Laua juurest enne minema, kui arvatakse enne ja ülle eest „tubliste" väljamarsetud olevat. Peab selle tuvras pein-paisid pulmalisi, nõnda nagu prunet ise neid järgi müüda väljalaseb kutsuda, laua juurde ja käsk peavad endale ülut ja viina lauastama: prundi vanema, mina mees, nuumhärjad, lähetused, ärsikased, prunt-paisid, prunt-tüdrukud, nüigviinamees veel pein-paisid — kõik peavad maksma. Oleks küll üleliigne veel nimetada, et see korjandus kõik noorepaari vastas läheb.

Siin tuleb palju mitmesugused naljasid ette ja äraspeitmisi, nõnda et „peab-joot" väga kaua kestab. Mis aga kõige hättaam, on laulud, mis lähetus-naese ja prundi vahel lauletakse.

Päitsuses perenaise poolt pulmalised prundi laituseks:

Ijumal aga mavasu mette vaeva,
Mette vaeva, kaaste vaeva!
Oli see nei, mis meie käime?
Oli see naine, mis me' saime?
Pea kui Pärnu paagi-posti,
Spu kui Saare saola laeva,
Hammad kui Harju mulgu ruina,
Kael kui Keila kilgiraud,
Kõht oli sees kui kõlka katt,
Ja perse kui pere pudru pada.

Lähetus-naese ja prundi poolt pulmalised perenaise laituseks:

On see pein, mis teel on?
Mütsi tal peas ja lagi hällas,
Püksid jalgas per- pallas,
Saapad jalgas varrud vällas;
Sel on õrsil kaaretud,
Ja on parsil peetud,
Hagu vuetud, alla küetud.
Ming külast küna taoma,
Perest pesijat palume,
Nunstkud on nurga peal,
Ja seebi killud seina vahel.
Verse endi pein puhtaks,—